

Hírlevél

Szentírás Szövetség

2010. április

Szeretettel köszöntjük a kedves Olvasót!

Talán nem mindenki tudja, hogy Karácsony előtt, egyik éjszaka betörték a Szentírás Szövetség budapesti irodájába. A behatolók az íróasztalom feletti ablakon keresztül jutottak be, amit rípiyára törtek... És ha ez még nem lett volna elég, pontosan ekkor lehelte ki lelkét a már régóta végelgyengülésben szenvedő kazánunk. Így aztán másnap, a tél rekord hideget hozó éjszakája után, nagykabátban dideregtünk a betört ablakú irodában, ahol nem volt fűtés, sem melegvíz. ... Jöttek a rendőrségi helyszínelők, és beszórtak szénporral mindent, hogy rögzíteni tudják a nyomokat. Szóval, teljes volt a káosz...!

A fentieket ugyanakkor így is leírhatom: Az egyik Karácsony előtti éjszakán betörték hozzánk, ám Isten csodálatos módon megóvott bennünket. A házmester, észlelve a történeteket, felkapcsolta a lépcsőházban a villanyt, s ez elég volt ahhoz, hogy a betörők elinaljanak. Igaz, hogy összezúzták az ablaktáblákat, de bármilyen hihetetlenül hangzik, semmit nem vittek el. Az

ablak alatt egy táskában ott voltak összekészítve a karácsonyi ajándékaim a családomnak, csak fel kellett volna kapniuk, de hozzá sem nyúltak... mint ahogy semmi egyébhez sem – egy gemkapocs sem tűnt el az irodából. Ami pedig a kazánunkat illeti, sajnálatos esete végre meggyőzte a főbérletet arról, amiről korábban nekünk nem sikerült – azaz, hogy teljes kazáncsere szükséges az irodánkban. Még aznap intézkedtek is, így „egy kossal” megúsztuk a helyszínelők szénporozása közben a kazánszerelést is...A biztosító pedig kifizette az ablakot.

... Ugyanaz a történet két olvasatban. De nem mondható ez el életünk szinte minden eseményéről? Valójában nem is önmagukban a történések a meghatározók, hanem az, hogy milyen perspektívából látjuk, dolgozzuk fel azokat.

Tartalom

Bevezető

Lélekfrissítő

Angol klubok

Tervek és remények

Steven beszámolója

Angol Biblia klubok

Téli Angol tábor

Konfirmandus nap

Kereszt-Kérdések

Egyéb hírek,

Imatémák

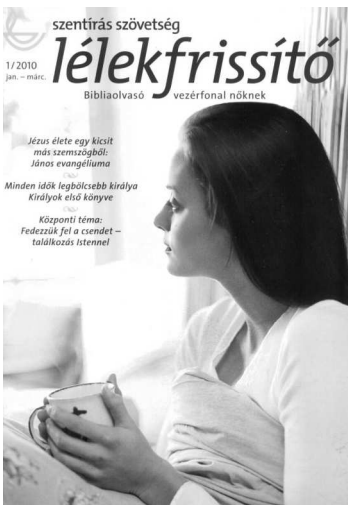

Valószínűleg ezért tudott/tud veszteségekből, vagy üldöztetéssel járó borzalmakból is megerősödve „kijönni” sok hívő ember, míg párhuzamosan az is igaz, hogy a hétköznapi kisebb-nagyobb akadályok, frusztrációk is képesek kikészíteni azt, aki csak „lefelé” néz.

A mi kis decemberi történetünk nyomán szeretném újra és újra megtanulni, hogy Isten gyermekeként mennyei perspektívából szemlélhetem a dolgokat: észrevehetem az Ő csodáit (hisz mindig van mit!), és felfedezhetem az Ő atyai kezét az első pillantásra nehezen feldolgozható helyzetekben is (Róm 8,28. 38-39). Csatlakozik hozzám valaki...?

Komlósi Erzsébet
Vezető munkatárs

Legújabb kiadványunk, a *Lélekfrissítő*

Téli számunkban beszámoltunk nőknek szóló bibliáolvasó vezérfonalunk, a *Lélekfrissítő* beindításáról, amiből olvasóinknak is küldtünk mintát. Nagy izgalommal készültünk az első számra. Vajon lesz rá érdeklődés?

Szívem mélyén sejtettem, hogy igen, ugyanakkor egy kis „piackutatás” óvatossá is tett: Más keresztyén könyvkiadók képviselőivel beszélgetve sok panaszt hallottam a rendszeresen megjelenő kiadványok terjesztési nehézségeiről, a csökkenő példányszámokról, és ijesztő mennyiségű lejárt folyóirat kupacok eladhatatlan raktárkészletéről...

Mindez a szemem előtt lebegett, amikor a megjelenési példányszámról egyeztettünk a munkatársakkal: „Csak vigyázzunk, nehogy aztán a végén a nyakunkon maradjanak a füzetek...!” Így aztán szándékosan a kis példányszám mellett döntöttünk – és nyugodt szívvel állíthatom, hogy életemben nem örültem még így egy elhibázott döntés miatt...! Óriási volt a kereslet az új női vezérfonal iránt, gyakorlatilag 2 hét alatt teljesen elfogyott, úgyhogy a végén feltettük az egészet a honlapunkra „grátisz”, hogy akinek nem jutott, legalább így kapjon némi ízelítőt belőle ... És mondanom sem kell, újra kalkuláltuk a példányszámot az áprilisi számhoz...

K. E.

Az egyik **első olvasói visszajelzést** egy olyan nőtestvérünktől kaptuk, akit szintén példaként hozhattunk volna a bevezetőben írtakhoz - a „hogyan engedhetted ezt megtörténni Istenem egy gyermekeddel?!” vádja helyett „a Te jószágos kezedet keresem a történetekben” hozzáállására...**Dorkáné Lévai Csillát** megkértük, írjon a hírlevél olvasóinak is arról, mit is jelentett ez az ő és családja életében:

Örömmel számolok be arról, hogy hogyan tapasztaltam meg Isten bátorítását a Lélekfrissítőn keresztül egy nehéz, és magányos helyzetben. 2009 szilvesztere volt. A családuk – a férjem, én és a négy fiunk — gyülekezeti szilveszterre volt hivatalos Budapestre. Sajnos 14 éves fiunk akkor már harmadik napja lázas volt. A fiúk nagyon készültek a szilveszterre, és nem szerettem volna megfosztani őket ettől az élménytől. Férjemmel megbeszéltük, hogy ők négyen elmennek, én pedig itthon ápolom Pétert. Elkészítettem a szilveszteri menüt, ők egy részét elvitték, a többit nekünk itthon hagyták.

Elszorult a szívem, mert úgy éreztem a nehezebb rész jutott nekem, de Péternek nagy szüksége volt rám. Akkor még nem tudtuk, hogy egy súlyos betegség küszöbén állunk. Nagyon magányosnak éreztem magam, főleg, mert tudtam ilyenkor minden testvérem közösségben van valahol, és Isten Igéjével bátorítja őket valamilyen formában. Egyszóval hiányzott mindez.

Péter aznap sem akart enni semmit, és tíz óra tájban megpróbáltunk elaludni. Már több napja nagyon nyugtalanul aludt, fájt a feje, és magas láza miatt folyamatosan, hűteni, borogatni kellett. De ez az éjszaka más miatt is különös volt. Egyik alkalommal, ahogy a félhomályban felébredt, ezt mondta: „Anya hol kell kikapcsolni a laptopunkat?” „Nincs is nekünk ilyen gondoltam, és ha lenne is, ő jobban tudná, mint én, hogy hogyan kell használni.” Nagyon furcsálltam a dolgot, de gondoltam, hogy a magas láztól hallucinál, vagy csak álmodik. Pedig ez akkor már a betegsége miatt volt. Mindenesetre nagyon megijedtem. Éjszaka, a szívemben Istenhez kiáltottam: „Mi történik Péterrel,

Uram?! Nem értem! Olyan ijesztő! Mit csináljak...?” Aznap kaptam meg egy barátnőmtől a Lélekfrissítő első számát, és mivel közeledett az éjfél, gondoltam, beleolvasok, mit üzen Isten nekem az év első napjára. Az első oldalakon a 2010-es év vezérigéje így hangzott: „Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: Higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem.” (János 14,1)

Mit egy kéz a Mennyből, szinte felemelt, és biztatott, hogy bár valóban riasztó, ami történik, én mégse nyugtalankodjak! Isten kontrol alatt tartja az eseményeket. Hitben ráálltam Isten szavára, és ez erőt adott, és annak ellenére, hogy a helyzet nem változott, sőt később csak rosszabbodott, békességem lett! Másfél nap múlva Péter az intenzív osztályra került agyhártya-gyulladással. Most három hónap távlatából - még mindig nem gyógyult meg teljesen - elmondhatom, hogy végig Isten hűségét és jóságát tapasztaltuk meg. És napi csendességem vezérfonalaként azóta is sokszor bátorít Isten engem a Lélekfrissítő által. Hálás vagyok ezért!

Mi történt még velünk ősz óta?

Például:

Mekdsz 20 éves ünnepség:

Mi is ott voltunk ezen a szép ünnepen, mely alatt a Mekdsz (Magyar Evangéliumi Keresztény Diákszövetség) régi és jelenlegi tagjai, segítői jöttek össze közös visszaemlékezésre. A „Czivil utca” keretében népszerűsítettük a kiadványainkat és a tábori önkéntességet.

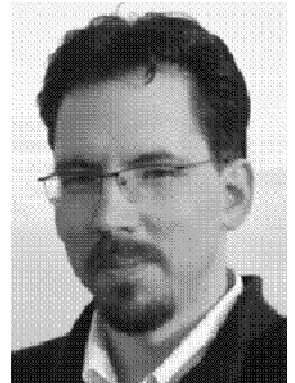
Felkészítő alkalmak:

Folytattuk a tábori felkészítő alkalmakat. Az idei első az én (Tamás) lakásomban volt Lamatsch Anikó vezetésével, aki a Docete Keresztény Alapítvány iskolájában tanít. A téma a kommunikáció volt az önkéntesekkel, gyerekekkel. A következő (márciusi) alkalmat pedig Szatmári Lilla iskolapszichológus önkéntesünk vezette, „Foglalkozás „nehéz” gyerekekkel” témában. Sokat épültünk ezeken az foglalkozásokon.

Nyári tervek

A tavasz mindig is a kedvenc időszakom volt, és nem csak azért, mert akkor születtem. Valahogy minden tele van élettel és várakozással, új illatokkal és új reményekkel. Sok változás történt velünk is az elmúlt időszakban: új táborhelyek, új kapcsolatok - sok még a bizonytalanság. Mindezekkel együtt azzal a töretlen hittel kezdjük végezzük a nyári táborok szervezését, hisz „Ezért áll ez az Írásban: *"Íme, leteszek Sionban egy kiválasztott drága sarokkövet, és aki hisz benne, nem szégyenül meg".* „ 1Pt 2,6

Milyen terveink/reményeink is vannak a nyárra?

Az angol táborok száma nem változott, bár igény még lenne többre. A Nagy-Britanniát is elérő recesszió mellett idén nem számíthatunk skót önkénteseink segítségére sem, akik pedig tavaly 3 táborban is vettek részt. Sok imádság és sok hit kellett ahhoz is, hogy a tavalyihoz hasonló számban kötelezzük el magunkat.

A sporttáborok száma megmaradt a másfélben (1 sport, 1 angol-sport), míg a német táboroké a tavalyi egyről háromra növekedett. Egyelőre Németországból és Ausztriából jelentkeztek már segítők, de még itt is több emberre van szükség. Imádkozzunk az Úrhoz segítőkért!

Daxner Tamás
Táborszervező munkatárs

Napközis angol táboraink 2010-ben:

Július 5-9.

- Bénye
- Monor
- Székesfehérvár

Július 12-16.

- Dad
- Balatonőszöd
- Sellye
- Bp-Csillaghegy

Július 19-23.

- Sajóbábony
- Nagytarcsa
- Bp-Szemeretelep
- Gyöngyös
- Bp-Újpest (Benkő)

Napközis sport táborok

Június 28 - Július 2.

- Bp-Újpest (Benkő ált. Isk)

július 12-16.

- Miskolc

Napközis német táborok

Július 26-30.

- Vésztő (német-angol)
- Tápiószéle

Augusztus 2-6

- Budaörs

Középiskolás angol tábor

július 19 -24.

- Kecskemét

3 hónap Angliában Steven Jemmett beszámolója

Tavaly fantasztikus időt töltöttem a Szentírás Szövetség táboraiban szolgálva. Ez év elején pedig 3 hónapig Angliában tanultam egy teológián, ahol sokat tanulmányoztam a Bibliát. Emellett támogatókat igyekeztem gyűjteni.

Furcsa volt teljes idejű diáknak lenni ismét, hiszen 7 éve csináltam ezt utoljára. Ennek ellenére hamar hozzászoktam a dologhoz, és sokat tanultam. Az egyetem specialitása a különböző missziókra történő felkészítés, így nagyon hasznos volt számomra olyan témákkal foglalkozni, amik kapcsolatban voltak egy másik kultúrában történő hosszú távú szolgálattal.

Különösen érdekesnek találtam többek között az alábbi témákat: stresszkezelés, a kiégés veszélye; a tinédzserek közötti misszió sajátosságai; a „kulturális sokk”. Ez a diagramm pl. megmutatja, hogyan

változik ez utóbbi az idő múlásával. Mivel ez a jelenség meglehetősen gyakori azok között, akik a sajátjuktól eltérő kulturális közegben szolgálnak, nagyon hasznosnak találtam, hisz így előre felkészülhetek rá. Jó volt olyan igeszakaszokkal is behatóbban foglalkozni, amelyek a misszióról szóltak.

Reménykedtem benne, hogy a londoni gyülekezetem vállalja, hogy „hivatalosan” küld ki engem, a magyar Szentírás Szövetségnél szolgálni hosszú távon. Először teljesen bizonytalan volt ez, de Isten ajtókat nyitott előttem, lehetővé téve a visszatérést. A gyülekezet elfogadta a kérésemet, ami azt jelenti, hogy ima és anyagi háttérrel is támogatják majd a munkámat. A kiküldésem előtti vasárnap imádkoztak értem a gyülekezetben.

Hálás vagyok Istennek, hogy lehetővé tette a visszatérésemet, és nagy örömmel készülök az itteni szolgálatomra.

Angol Biblia klubok

2010-ben három helyen tartunk angol Biblia klubot: a nagytarcsai evangélikus gyülekezetben (ez dupla klub 2 korosztálynak), a ELTE-Radnóti gyakorló ált. iskola és gimnáziumban, valamint a Szenczi Molnár Albert Református ált. iskolában. Ez utóbbiról álljon itt egy rövid beszámoló:

Angol Biblia klub: Szenczi Molnár Református Általános iskola

Johanna és Maris (én) nemrég, 2009 végén vettük át a klubot három rendszeresen járó gyerekkel. Kedvesen fogadtak bennünket, hamarosan megnyíltak és elhívták a barátaikat is, így jelenleg öten vannak: Jázmin, Vanda, Attila, Dávid és Samu. Örömmel vettük észre, hogy mindnyájan keresztény családból jönnek, így Húsvétig Jézus

személyéről tanultunk, hogy Ő Isten Fia és hatalmas van gyógyítani és megbocsátani a bűnöket. Az is a szívünkön volt, hogy együtt imádkozzunk a gyerekekkel, és bátorítsuk őket a személyes napi csendességre.

Péntekről péntekre aranymondásokat tanulhatnak a Bibliából – amit kis ajándékokkal jutalmazunk – nagy sikerrel. Ezen kívül kézműves foglalkozásokkal, játékokkal és szerepjátszással is bevonjuk a gyerekeket hogy „érezzék és lássák, hogy jó az Úr.”

Az eltelt idő alatt csodálatosan megtapasztaltuk Isten vezetését a klubokra való készüléskor, és a történetek kiválasztásában. Ötleteket kaptunk arra is, hogyan tegyük azokat élővé a gyerekek számára. Isten megtanított minket bízni az Ő időzítésében és hűségében!

Clemens Johanna, Molnár Mariann

Téli Angol tábor

2010 január végén került sor a szokásos téli angol táborra Piliscsabán, a Béthel Konferenciaközpontban. Egy ideig más helyszínen gondolkodtunk, de végül, az evangélikus egyház támogatásának köszönhetően, ismét igénybe vehettük a komplexumot, és annak kiváló szolgáltatásait. Istennek hála, a Nyugati pályaudvaron sikerült mind a 24 tinédzsert, az öt magyar és hét brit segítőt a vonatba préselni, és már indultunk is.

Az angol csapat (meg mi is) már évek óta hiányolta az igazi telet sok hóval, amit ők otthon (általában) hiányolni kényszerülnek. Hát, hó az most volt rendesen, jutott belőle a Tower Bridge építő versenyre, hóvárra, és persze hatalmas hócsatákra is.

A hét témája a „24” című krimisorozat volt, amit a brit csapat kosztümös, nagyszerű játéka tett érdekessé. Volt itt minden: kommandós rajtaütés, emberrablás, nyomozás... Azokat az igehelyeket járjuk körbe ezzel kapcsolatban, amik a tanítványság áráról szóltak. Beszéltünk olyan személyekről, akik mindent odaadtak Jézusnak, és hűségesekek voltak „mindhalálig”, mint Jim Elliot, akinek életéről egy fergeteges talkshow stílusú színjátékot is előadott a csapat.

Az egyik résztvevő, Csicsmány Barbara így látta.

Nagyon jól éreztem magam. A programok tök jók, az angolok is jó fejek, a hangulat nagyon családias. Kiszakadunk a hétköznapiakból, és feltöltődünk. Felszabadulva tudok koncentrálni Istenre, mert nem kell mással foglalkoznom.

Miért fontos Istenre figyelni?

Mert Ő az első az életemben. Őt akarom követni, az Ő útjain járni.

Miben segít neked Isten a mindennapokban?

Mindenben: a tanulásban, és hogy kedvesebb lehessenek az emberekkel. Az osztálytársaimnak gyakran viszek igéskártyákat, és ezen mások szoktak gúnyolódni. Ez gyakran lehangol. Jó lenne, ha ők is eljönnének egy ilyen táborba!

Konfirmandus hétvége Pilicsabán

Szokatlan kéréssel fordult hozzánk a nagytarcsai evangélikus gyülekezet idén. Megkértek minket, hogy a konfirmandusaiknak április 9-11 között rendezett pilicsabai hétvégéjük alatt vállaljuk el a szombati program megszervezését. Mivel a tizenhat tini közül hatot ismertünk, szívesen vállaltuk a feladatot.

A nap során filmrészleteket láthattak, ezekhez kapcsolódóan igei tanításokat hallhattak a fiatalok, de persze jutott idő játékokra, kiscsoportos beszélgetésekre, ping-pongozásra is. Mivel az idő mégsem fordult esősre (az előrejelzésről ennyit), délután közös focizásra is sor került a közeli pályán. A vacsora után „Stop”-oltunk is (beugró). A nap végén nehezen engedtek el minket a fiatalok, a vonatig elkísértek. Álljon most itt **Szentjóni Réka beszámolója** a történetekről:

„Az egész napom éreztem Isten áldását. A fiatalok jó szívvel fogadtak minket, lelkesek voltak. Néhányukat ismertem a nyári angol táborból, jó volt őket viszontlátni, és érezni, hogy ők is örülnek nekünk. Nagyon jó volt a szolgálókkal együtt imádkozni reggel, megélni, hogy bármilyen nyelven szólunk Istenhez, ő megérti, még ha mi nem is értjük egymás imádságát.

A fiatalokkal való beszélgetéseket is nagyon megáldotta Isten. Sokszor félek, hogy nem fognak megszólalni, de nem ezt tapasztaltuk, az esti lánykörben is nagyon aktívak voltak, jó volt velük beszélgetni az életről és Isten dolgairól. A bizonyágtételeken is nagy áldás volt, néha nem is gondolunk bele, ez mennyire fontos a hallgatóknak. Utólag kaptunk erre visszajelzést, hogy mennyire számított nekik hallani, hogy nem csak ők küzdenek, nem csak nekik vannak problémáik, hanem nekünk is, de Istennel megélve ezek mégis könnyebbek, Ő győzelmesen tud ezekből kihozni. Köszönöm hogy ott lehettem, minden fáradság ellenére, nagyon jó volt.”

KERESZT KÉRDÉSEK

Igyekszünk minden körlevelünkben beszámolni egy vagy több olyan gyülekezeetről, ahol megy a *Kereszt-kérdések* sorozat. Egyrészt öröm ezeket a beszámolókat olvasni, és kimondhatatlanul hálásak vagyunk Istennek mindig, amikor azt halljuk, hogy valahol Ő használja a *Kereszt-kérdéseket* egy gyülekezet építésében, másrészt azt reméljük, hogy minden egyes beszámoló bátorítást jelenthet az olvasóknak, hogy elgondolkozzanak: vajon nem lenne jó és hasznos beindítani a programot a mi gyülekezetünkben is?

Az első beszámoló Pintér Gyuláné Ritától érkezett, aki a legfőbb segítőtársa és szövetségese a *Kereszt-kérdések* szervezésében (is) férjének Kunszentmiklóson a református gyülekezetben, míg a másik a dunaújvárosi református gyülekezet lelkipásztorától, Böttger Antaltól jött.

Kereszt-kérdések Kunszentmiklóson

Hálával és köszönettel van tele a szívem, mert csodálatos megtapasztalni az Úr útmutatását, egyértelmű és világos választ imáinkra.

Nagyon hosszú ideig és kitartóan imádkoztunk azért, hogy milyen bibliaórát, bibliaiskolát, vagy sorozatot indítsunk a gyülekezetünkben ahhoz, hogy jobban el tudjunk mélyülni hitünkben, ahol jobban meg tudjuk ismertetni Isten örömeit, és személyes kapcsolatunk is épül Jézussal.

Ekkor - 2 évvel ezelőtt - kaptuk kézhez a *Kereszt-kérdések* anyagát, és azonnal el is indítottuk a sorozatot a gyülekezetben. 2008-ban 28-an, 2009 őszén 32-en hallották meg a hívó szót, és voltunk- vagyunk készen arra, hogy vasárnap délutánonként tanuljunk. A tanulásra vágyó résztvevők között vannak fiatalok és idősek, gyakorló gyülekezeti tagok és keresők.

Az első év anyagának átvétele után, sok-sok beszélgetés, imaközösség és a feladatokban történt elmélyedés után eljutottunk oda, hogy a testvérek rendszeres ideolvasó, imádkozó és bizonyágtevő gyülekezeti tagokká váltak. Jó volt hallani: „most már értem az összefüggéseket”, „Isten meghallgatta az imámat, megértettem a választ, ma nekem szólt az Ige” „szeretném egyre jobban megismerni Jézust, és szerinte élni”.

A „második évesekkel” mi most Pál apostol Galatákhöz írt levele alapján tanulunk, hogy a *Kereszt-kérdések* által nyert hitigazságokat a gyakorlati hívő életünkben még jobban tudjuk hasznosítani, és így bevárjuk az elsősöket, azért, hogy együtt folytathassuk a következő sorozatot. Ősztől újabb „elsőseink” lesznek.

Pintér Gyuláné Rita

Dunaújvárosi *Kereszt-kérdések*

Idén januárban hirdettük meg másodszer a sorozatot a gyülekezet érdeklődő tagjainak, valamint ide hívtuk meg a felnőtt kereszttelésre, konfirmációra jelentkezőket. Húsz fő jelentkezését mertem feltételezni. Aztán jöttek a jelentkezések és kezdtünk csodálkozni! Harmincan jelentkeztek, végül általában 22-27 közötti létszámban voltak jelen az alkalmakon

Az előadásokat én mondtam el, a beszélgetések három csoportban folytak. A csoportokban voltak régi gyülekezeti tagok, akik szerettek volna nagyobb ismeretre szert tenni. Voltak olyanok, akik 1-2 évvel ezelőtt felnőtt keresztséggel, konfirmációval csatlakoztak a gyülekezethez. Őket mintegy „második fordulóra” hívtuk meg. És voltak, akik most készültek keresztségre, konfirmációra.

A vázlatpontokat egy parafatáblára felszúrt nagy lapra írtuk fel mindig, az alkalmak előtt. Ezek jól szolgáltak a következő alkalmon kezdéskor, a bevezetésnél. Akinek nem volt Bibliája, Márk evangéliumát kézbe kapta a munkafüzettel együtt.

A csoportbeszélgetéseknél derült ki, hogy milyen sok kérdés van az emberekben, és egyszerűen nincs hol választ kapjanak! Rengeteget kérdeztek, a feldolgozott igeszakaszokkal kapcsolatosan is, de más, - szó szerint keresztkérdések is felmerültek. Igen izgalmas volt Isten jellemének egyre gazdagabb kinyílása közben az Ő szeretetének érthetlensége! „Ha megölik küldötteit, akkor miért küld még mindig?! Ez nem kegyetlenség a küldöttekkel szemben?” - kérdezte az egyik résztvevő a gonosz szőlőművesek példázata kapcsán!

De aktuális keresztkérdések a tetoválás, a munkahelyi fegyelem, a veszteségek feldolgozása (gyász, vetélés), vagy éppen a házasság és család témakörei is.

A kiscsoportokban folyamatosan egyre nyíltabban lehetett beszélgetni. Kiderült gyorsan, hogy nem szégyen valamit nem tudni, nem érteni. Sőt azt is megvallhatja valaki, hogy valamit nem tud elhinni, elfogadni az elhangzottakból, míg egyfajta tisztelet övezte azokat, kik meglevő, vagy ébredő hitükről tudtak bizonyosságot tenni.

Csudaként éltem meg, hogy a jelentkezők többsége végigjárta a sorozatot! A záró beszélgetésben többen megfogalmazták, hogy nagy élmény volt számukra, ilyen, nagyobb egységekben olvasni az Igét, és így gondolkodni róla. Mások arról beszéltek, hogy ezekben a hetekben több volt a békességük és a türelmük! Többen kérték a folytatást! Egy valaki pedig azt fogalmazta meg, ha ő most beállna Jézus követőjévé, az egész életét meg kellene változtatnia!

Mindenért csak hálások lehetünk Urunknak! Nagy az Ő dicsősége, hatalmasan munkálkodik e sorozaton keresztül is!

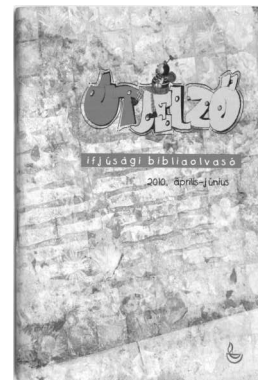
Ősszel szeretnénk újabb sorozatot indítani, úgy látjuk, van rá igény és érdeklődés!

Böttger Antal, Dunaújváros

Egyéb hírek, imatémák

- **Megjelent az *Útjelző* és a *Lélekfrissítő* legfrissebb példánya: 2010 április - július.** Az *Útjelző* 14 és 18 év közötti fiataloknak, míg a *Lélekfrissítő* nőknek szóló magyarázatos bibliaolvasó kalauz. Azoknak is ajánljuk, akik még nem olvassák rendszeresen a Bibliát, hisz ezeknek a füzeteknek a segítségével meghallhatják Isten válaszát naponként legfontosabb kérdéseikre.

- **Az idén is kérjük mindazokat, akiknek fontos a Szentírás Szövetség szolgálata, és akiket Isten áldásokkal és jó élményekkel gazdagított kiadványainkon, vagy táborainkon keresztül, hogy támogassanak bennünket, ha lehet adójuk 1%-ával, vagy ha már elkötelezték magukat ezen a téren, akkor adományukkal** (idén több szegényebb gyermeket is támogatni szeretnénk a táborokban való részvételben). **Az adószámunk: 18057124-1-43. Előre is nagyon köszönjük a segítséget!**

Irodánk és levelezési címünk
Tel/Fax:
E-mail:
Honlap:
Bankszámlaszám:

Szentírás Szövetség

1091 Budapest, Kálvin tér 8.
 (06-1) 216-5115
 szszov@mail.datanet.hu
 www.szentirasszovetseg.net
 11742001-20058328